

R
E
P
U
B
L
I
K
A
H
R
V
A
T
S
K
A

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

Poslovni broj Usž-808/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, [REDACTED], predsjednice vijeća, [REDACTED] i [REDACTED], članica vijeća, te više sudske savjetnice specijalistice [REDACTED] zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja [REDACTED] državljanina Sirijske Arapske Republike, trenutno boravi u Prihvatnom centru za strance, DugoSelo, Obedišće Ježevsko, Slavka Kolara 82, kojeg zastupa opunomoćenik [REDACTED], odvjetnik iz Zagreba, Međimurska 21, protiv tuženika Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave Zagrebačke, VI. Policijske postaje Zagreb, radi ograničenja kretanja, odlučujući o žalbi tužitelja podnesenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-5553/2023-8 od 19. prosinca 2023., na sjednici vijeća održanoj 4. rujna 2024.

p r e s u d i o j e

I. Žalba tužitelja se odbija i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-5553/2023-8 od 19. prosinca 2023.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška žalbenog postupka.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-5553/2023-8 od 19. prosinca 2023. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave Zagrebačke, VI. Policijske postaje Zagreb, KLASA: UP/I-216-01/23-03/453, URBROJ: 511-19-32-23-2 od 3. studenoga 2023. (točka I. izreke). Odobrena je besplatna pravna pomoć tužitelju u predmetnom upravnom sporu (točka II. Izreke) te je naloženo tuženiku da isplati odvjetniku [REDACTED], pružatelju pravne pomoći, iznos od 1.000,00 EUR / 7.534.50 HRK, u roku od 15 dana od dostave računa za pruženu pravnu pomoć (točka III. izreke).
2. Rješenjem tuženika KLASA: UP/I-216-01/23-03/453, URBROJ: 511-19-32-23-2 od 3. studenoga 2023. tužitelju, rođenom 15. rujna 1999. u mjestu Hama,

državljaninu Sirijske Arapske Republike, izriče mjera ograničenja slobode kretanja smještajem u prihvatni centar za strance Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske (točka 1.) te se određuje da se ograničenje kretanja iz točke 1. ovoga rješenja određuje za razdoblje do 3 (tri) mjeseca od dana uručjenja tog rješenja (točka 2.).

3. Tužitelj, u žalbi protiv prvostupanjske presude koju je podnio zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava (članak 66. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, „Narodne novine“, 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17 i 110/21. -dalje: ZUS), u bitnome, navodi da se pobijana presuda, kao i osporavano rješenje, temelje na Obavijesti Sigurnosno obavještajne agencije (dalje SOA) od 30. listopada 2023., a da su činjenice i tvrdnje iz te obavijesti neprovjerene. Nadalje, spominjanje islamskog radikalizma i povezanost tužitelja sa sigurnosno indikativnim osobama informacije su dobivene tek u sporu te, iako je formalno imao pravo sudjelovati upravnom sporu, suštinski nije imao mogućnost braniti se od tvrdnji SOA-e, pa je takva pravna zaštita samo privid. Poriče da predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost i ističe da nije ni kazneno ni prekršajno kažnjavan, nije služio vojni rok niti je pripadnik vojnih, terorističkih ili sličnih formacija, nije povezan sa islamskim ekstremizmom niti ima ekstremna ideološka uvjerenja. Navodi da je od siječnja 2023. godine, kada je ušao u Republiku Hrvatsku, u prihvatilištu za strance. Predlaže da Sud poništi prvostupanjsku presudu i sam riješi upravnu stvar na način da naloži tuženiku da tužitelja odmah pusti na slobodu. Potražuje trošak za sastav žalbe.

4. Tuženik se protivi žalbi, navodi da je tužitelj 24. siječnja 2023. ušao u Republiku Hrvatsku na graničnom prijelazu u Buzetu te je izrazio namjeru za podnošenje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u Republici Hrvatskoj, da je smješten u Prihvatilište za tražitelje međunarodne zaštite u Zagrebu, Sarajevska cesta 41 te je 3. studenog 2023. zaprimljena obavijest SOA-e od 30. listopada 2023. kojom je zatraženo ograničenje kretanja za tužitelja jer isti predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost. Poziva se na odredbe Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ 70/15, 127/17 i 33/23 – dalje: Zakon o međunarodnoj zaštiti), na kojima se temelji osporavano rješenje, strateške ciljeve SOA-e o proaktivnom djelovanju i prepoznavanju prijetnji i rizika za nacionalnu sigurnost te masovna migracijska kretanja koja predstavljaju značajan sigurnosni izazov. Ističe da je tužitelj saslušan u upravnom sporu, da je omogućeno prevođenje po ovlaštenom sudskom prevoditelju za arapski jezik te da je postupak SOA-e proveden u skladu sa odredbama Zakona o sigurnosno-obavještajnom sustavu Republike Hrvatske („Narodne novine“ 79/06 i 105/06) i Zakona o sigurnosnim provjerama („Narodne novine“ 85/08 i 86/12). Predlaže žalbu odbiti.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući presudu upravnog suda u granicama žalbenih razloga sukladno članku 73. stavku 1. ZUS-a, Sud žalbene razloge ocjenjuje neosnovanim.

7. Upravni sud je utvrdio da je osporavanim rješenjem tuženika tužitelju određeno ograničenje kretanja pozivom na odredbu članka 54. stavka 2. točke 3. Zakona o međunarodnoj zaštiti (odredba citirana u obrazloženju osporene presude), uz obrazloženje kako je prvostupanjsko tijelo zaprimilo obavijest SOA-e od 30. listopada 2023., kojim je zatraženo ograničenje kretanja za tužitelja jer isti predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost. Nadalje, prvostupanjski je sud utvrdio da je tužitelju dana mogućnost sudjelovanja u upravnom postupku te da se svrha ograničenja kretanja ne bi mogla postići drugim mjerama. Prvostupanjski je sud saslušao tužitelja u odnosu na osobne okolnosti, te utvrdio da tužitelj nije pripadnik ranjive skupine, da je dobrog

zdravstvenog stanja, te da osporavana odluka sadrži obrazloženje u odnosu na određeno trajanje ograničenja kretanja od tri mjeseca.

8. Prvostupanjski je sud dao mogućnost strankama izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima u predmetnom upravnom sporu (članak 6. ZUS-a) te je pravilno i potpuno utvrdio činjenice koje su odlučne za rješavanje predmetne upravne stvari, uzimajući u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijane odluke tuženika kao i činjenice koje je sam utvrdio u sporu (izvršen uvid u klasificirane podatke SOA-e i saslušan tužitelj). Obrazloženje pobijane presude sadrži razumne i dostatne razloge koji opravdavaju njezino donošenje i koji ujedno otklanjaju sumnju da bi ta presuda bila rezultat arbitrarnog postupanja dok se pravno shvaćanje izraženo u pobijanoj presudi zasniva na pravilnom tumačenju i primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Upravni sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju na kojoj se temeljilo mišljenje SOA-e. Na temelju uvida u klasificiranu dokumentaciju SOA-e utvrdio je da ta dokumentacija sadržava u dovoljnoj mjeri jasne i argumentirane navode iz kojih proizlazi moguća opasnost za nacionalnu sigurnost. Dana 4. rujna 2024. i ovaj je Sud izvršio uvid u klasificirane podatke SOA-e. Iz tih podataka, a koji se ne temelje isključivo na subjektivnom dojmu ovlaštenog službenika već je riječ o konkretnim, sigurnosno relevantnim saznanjima, proizlazi da u odnosu na tužitelja postoje razlozi za izricanje mjere ograničenja kretanja u trajanju od tri mjeseca.

10. Ostali navodi tužitelja, da nije kazneno ni prekršajno kažnjavan, nije služio vojni rok niti je pripadnik vojnih, terorističkih ili sličnih formacija, nije povezan sa islamskim ekstremizmom niti ima ekstremna ideološka uvjerenja, nisu odlučni kod utvrđene odlučne činjenice da prema obavijesti SOA-e predstavlja opasnost za nacionalnu sigurnost, a koji zaključak je provjeren uvidom u klasificiranu dokumentaciju od strane suda oba stupnja. Pri tome, tužitelj je, u odnosu na sadržaj razloga iz klasificirane dokumentacije, dajući svoj iskaz pred sudom, upoznat sa sumarnim razlozima na temelju kojih je sačinjena obavijest, u onoj mjeri u kojoj kao stranka ima pravo na obavještenje u odnosu na podatke koji su klasificirani. Ovime je, prema stavu ovoga Suda, uspostavljena ravnoteža između legitimnog interesa povjerljivosti klasificiranih informacija i poštovanja postupovnih prava tužitelja (pravo da bude saslušan i pravo na kontradiktorni postupak), pa nije osnovan navod tužitelja da je pravna zaštita koju je imao na raspolaganju samo privid.

11. Na temelju utvrđenog i ovaj Sud ocjenjuje da je rješenje javnopravnog tijela težilo legitimnom cilju (zaštiti segmenata javnog interesa što se odnose na javni poredak i nacionalnu sigurnost te proaktivno djelovanje i rano prepoznavanje prijetnji i rizika za nacionalnu sigurnost u svijetlu masovnih migracijskih kretanja koja predstavljaju značajan sigurnosni izazov) koji opravdava izrečenu mjeru i koji cilj se ne bi mogao postići drugim mjerama predviđenim člankom 54. stavkom 5. Zakona o međunarodnoj zaštiti, pa mjera nije nesrazmjerna.

12. Trebalo je stoga, na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci presude.

13. Imajući na umu da tužitelj nije uspio u žalbenom postupku, primjenom odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, odlučeno je kao u točki II izreke ove presude.

U Zagrebu 4. rujna 2024.

Predsjednica vijeća

